

VAN STOLKPARK KOERIER

Nieuwsblad van en voor alle bewoners van het Van Stolkpark en de Scheveningse Bosjes

12e jaargang

Uitgave van de Wijkvereniging "Van Stolkpark"

Nr 48 - mei 1990

Overnemen uit de inhoud van de Van Stolkparkkoerier alleen met toestemming van de redactie, en met bronvermelding.

Van Stolkzicht, Kanaalweg 7 (Foto Anneke Landheer)

Over bouwen, breken en behouden

Hoewel wij in de vorige aflevering melding maakten van de afgifte van een vergunning aan Multi Advies BV voor de bouw van acht appartementen in de plaats van Villa Rozenhoeve, Parkweg 28, is er nog kans op behoud van van het bestaande pand. Naar wij vernemen zou verwezenlijking van het goedgekeurde plan niet passen binnen de financiële mogelijkheden. De vraag is nu, of Parkweg 28 in zijn huidige staat verkocht kan worden of dat het voor de projectontwikkelaar financieel aantrekkelijker is een "versoberd"

plan uit te voeren. Daarover hebben wij nog geen duidelijkheid kunnen verkrijgen.

Met Van Stolkweg 12a (Thera) staat het er beter voor. Het schijnt voor lange tijd verhuurd te zijn aan een belegger, die het pand aan de buitenzijde flink heeft laten opknappen.

De makelaar, die het pand al eerder in de verhuur had, heeft nu contact met ons opgenomen om te bezien, hoe de belangen van de wijk - verlevendiging door bewoning - en van de verhuurder - een behoorlijk rendement uit de investering - tot elkaar gebracht kunnen worden.

Een compliment verdient de MAB voor de voorbeeldige wijze, waarop Van Stolkweg 16 (Alla Bella Vista) gereed gemaakt wordt voor een

representatieve huisvesting van haar Nederlandse vestiging. Ook de tuin wordt weer in ere hersteld.

Het geheel zal het aanzien van dit deel van de wijk in een opvallende buitenbocht van de weg zeer ten goede komen. Kennelijk was de ruimtenood in het pand Van Stolkweg 23 zo groot, dat de verhuizing al heeft plaatsgevonden nog voordat het herstel van Van Stolkweg 16 was voltooid.

Aan de Kanaalweg 7 nadert het appartementengebouw "Van Stolkzicht" zijn voltooiing. Het wachten is nog op het intrekken van de bewoners en het feestelijk herplaatsen van de "eerste steen" van het afgebroken koetshuis.

Aan de andere zijde van de verbindingsweg met de Van

nieuwe bewoner, makelaardij Cramer uit Voorburg, druk doende het achterstallig onderhoud weg te werken.

Ten slotte nog een vreugdevol bericht. Onze gesprekken, samen met vertegenwoordigers van de Dienst Bouwen en Wonen, om de verharding van tuinen te beperken, hebben nu ook tot resultaat gehad, dat bij het notariskantoor Parkweg 27 (Villa Catharina) wat bestrating is verwijderd en vervangen door leuk aangelegde borders.

Ton Landheer

Verslag

van de Algemene Ledenvergadering van de Wijkvereniging "Van Stolkpark" gehouden op dinsdag 10 april 1990 in het VCL.

Aanwezig waren rond 35 leden en belangstellenden, en het bestuur. De bestuursleden mevrouw Wilmink-Weijhenke en de heer Goes waren verhinderd.

Opening, vaststelling agenda en mededelingen van de voorzitter

De voorzitter heet allen hartelijk welkom, in het bijzonder de nieuwe wijkcontactambtenaar, de heer G.J.J. Zwartjes, die problemen op het stadhuis kan oplossen. Door de verhuizing van de heer Mr F.W.A. Goes uit de wijk zijn mutaties in het bestuur noodzakelijk geworden. De secretaris, de heer R. de Jong wordt gepromoveerd tot vicevoorzitter van de Wijkvereniging, en tevens voorzitter van de Stichting Buurtpreventie.

Mevrouw Drs Caroline de Jong-Boon (geen familie! Red.) zal optreden als secretaris tot de verkiezingen in het najaar haar mogelijk officiële status verlenen.

Vragen en opmerkingen van bewoners van de wijk

Zijn er verdere ontwikkelingen rond het benzinestation tegenover het Promenade Hotel? Het is nu gesloten, verder is niets bekend.

Wel heeft de Gemeente in een brief vastgelegd dat de verkoop van LPG niet is toegestaan.

Verder zegt de voorzitter voor dit punt aandacht gevraagd te hebben bij het vooroverleg over het bestemmingsplan Scheveningse Bosjes. Ook staat er een grote container met veel vuil ernaast. Als die te lang blijft

staan zal worden uitgezocht wat er aan gedaan kan worden.

Er wordt bezorgdheid uitgesproken over het lot van het pleintje aan het eind van de Van Stolkweg: het wordt bezocht door talrijke honden, en auto's worden er op en om geparkeerd. Daardoor ontstaat een gevaarlijke situatie, omdat kinderen bij het afslaan niets kunnen zien. Het bestuur zal hierover contact opnemen met de wijkagent. Gesuggereerd wordt dat de bezoekers van de nabijgelegen kliniek gebruik kunnen maken van het bij het pand gelegen parkeerterrein. De mogelijkheid van beplanting buitenom zal worden besproken met de Gemeente.

Verslagen

De verslagen van de Algemene Ledenvergadering van 9 oktober 1989 en het Jaarverslag van het bestuur over 1989 worden goedgekeurd, met acclamatie voor de vertrekkende secretaris.

Financiële zaken

De penningmeester geeft toelichting over zijn financieel verslag van 1989. De kascommissie heeft de boeken gecontroleerd en in orde bevonden. Het verslag wordt goedgekeurd, en aan de penningmeester wordt met acclamatie décharge verleend over het door hem in 1989 gevoerde financieel beheer.

Het oudste lid van de kascommissie, de heer Zijerveld, treedt af, en de heer Commandeur wordt als nieuw lid benoemd.

Verkeersveiligheid

De besluitvorming van de Gemeente over het voorstel van de Wijkvereniging (zie Koerier 44, p. 19-Red.) heeft reeds plaats gevonden. Toch is ondanks herhaald verzoek nog geen brief ontvangen. Een drietal punten zal worden uitgevoerd: het omleiden van het verkeer ter hoogte van de kliniek Sandhaghe zal de snelheid afremmen, het doortrekken van het trottoir bij het verbindingsstuk Kanaalweg-Van Stolkweg zal voetgangers beschermen tegen daar inschietende auto's, en het plaatsen van "Hagenaartjes" bij de kruising Belvédèreweg-Duinweg zal parkeren verhinderen. Bij de "groencompensatie" voor de uitbreiding van Madurodam zullen wegen worden versmald tot fietspad, hetgeen met name de problemen bij de Duinweg zal oplossen. Kosten kunnen worden

beperkt door bijvoorbeeld het plaatsen van goed zichtbare bloembakken. Een goedkopere oplossing voor het versmallen van de toegang tot de Parkweg is nog in discussie.

Er wordt op gewezen dat de Van Stolkweg erg nauw wordt door het aan weerszijden parkeren, hetgeen de fietsers de stoep op drijft. Probleem is dat een parkeerverbod nog meer ruimte zou creëren voor auto's om sneller te rijden.

Er is in het algemeen grote bezorgdheid over de snelheid waarmee auto's door het Van Stolkpark razen. Wellicht zouden snelheidsmetingen nuttig zijn.

Rondvraag

De Dienst Groenvoorzieningen wordt gecompimenteerd voor de grote snelheid waarmee omgevallen bomen zijn opgeruimd na de storm. Er resteren echter nog bergen zand die niet moeten worden vergeten als andere meer dringende zaken eenmaal zijn afgedaan.

Een bewoner twijfelt aan het effect van de activiteiten van Gemeentereiniging en vindt het lastig hiervoor de auto te moeten verplaatsen. De meerderheid van de bewoners stelt de twee tot drie maal per jaar plaatsvindende actie echter zeer op prijs. Het vuil hoopt zich op, maar kan niet van onder de auto's vandaan worden gehaald. De wijkagent heeft er voor zorg gedragen dat om zeven uur 's ochtends resterende auto's alsnog werden weggehaald.

Het gebouw van het advocatenkantoor Buruma en Maris aan de Van Stolkweg is weer te koop. De garages (Van Stolkweg 18) zijn verkocht aan de MAB. Het pand aan de Van Stolkweg 16, het voormalige "Bella Vista" wordt opgeknapt in plaats van afgebroken! Ook haalt de MAB er de tegels weg om weer een tuin voor het huis te maken. Het bestuur is hier erg gelukkig mee.

Na de pauze gaf de heer Victor Freijser, beleidsmedewerker van de Welstandscommissie een zeer interessante uiteenzetting over de werkwijze van deze commissie, met een dubbele videopresentatie. De heer A.P. Bontenbal, vicevoorzitter van dezelfde commissie, gaf daarna een toelichting over het beleid met concrete voorbeelden.

Caroline de Jong-Boon

Jaarverslag

Ook in 1989 heeft het bestuur van de Wijkvereniging "Van Stolkpark" getracht de belangen van de wijk te behartigen door de kwaliteit van de woonomgeving te bevorderen en het gevoel van veiligheid van de bewoners te vergroten.

In de samenstelling van het bestuur kwam in 1989 geen wijziging. Het bestuur vergaderde zes maal; er werden twee Algemene Ledenvergaderingen gehouden.

De Van Stolkparkkoerier verscheen vier maal en werd onder alle bewoners van de wijk (leden en niet-leden) verspreid.

Voor de inhoud en verzorging van het verenigingsorgaan werden van verschillende zijden complimenten ontvangen, die het bestuur gaarne doorgaf aan de actieve eindredacteur, mevrouw Anneke Landheer-Roelants. Van haar hand en door haar toedoen verschenen in de Koerier verschillende artikelen met interessante historische bijzonderheden van het Van Stolkpark.

Behalve het verenigingsnieuws (agenda's, vergaderverslagen enz.) werden in de Koerier bijdragen opgenomen die betrekking hadden op zaken waaraan het bestuur in 1989 in bestuurs- of commissieverband aandacht had gegeven. Als voorbeelden daarvan kunnen worden genoemd:

- Bouwen, breken en behouden in het Van Stolkpark
- Groenvoorziening in het Van Stolkpark
- Buurtpreventie en wijkbeveiliging in het Van Stolkpark
- Herstel van de Scheveningseweg
- Uitbreiding Madurodam en de daarmee verband houdende vervangende groenvoorziening en voorbereiding van een bestemmingsplan voor de Scheveningse Bosjes
- Verhoging verkeersveiligheid in het Van Stolkpark
- Intensivering straatreiniging in het Van Stolkpark
- Bestemming van twee woonpanden tot "socio-woning" voor pupillen van "Sandhaghe".

Voor de wijkbeveiliging werd in 1989 een afzonderlijke stichting opgericht. In het bestuur van die stichting is de wijkvereniging vertegenwoordigd.

Met de wijkcontactambtenaar, met de wijkagent en met de

Gezamenlijke Scheveningse Bewonersorganisaties (GSBO) werden goede contacten onderhouden.

Tenslotte is vermeldenswaard dat de wijkvereniging in 1989 15 jaar bestond. Dit jubileum was voor het bestuur geen reden om in zelfgenoegzaamheid op bereikte resultaten terug te zien. Veeleer was het een aansporing om in het belang van onze eigen woonomgeving gezamenlijk de schouders te zetten onder het vele werk dat nog verricht moet worden.

R. de Jong

Dinsdag 26 juni 1990 Inspraakavond Madurodam

De voorbereiding voor het ontwerp-bestemmingsplan Scheveningse Bosjes, waarin ook de uitbreiding van Madurodam wordt geregeld, zijn nu zover gevorderd, dat het gemeentebestuur daarover de mening van de bewoners in de omliggende wijken kan peilen tijdens een inspraakavond.

De inspraakavond zal worden gehouden in het Eerste VCL, Van Stolkweg 35 (ingang via de "speelplaats") te 20.00 uur. De koffie staat al om 19.30 uur klaar.

Om de discussie goed te kunnen laten verlopen ligt het ontwerp-bestemmingsplan vanaf heden ter inzage in de bibliotheek van Huijze Duinrust, Duinweg 35 en in het gemeentelijk informatiecentrum aan de Groenmarkt.

Voor deze inspraakavond zijn behalve de bewoners van het Van Stolkpark ook uitgenodigd de bewoners van Belgisch Park, Wittebrug, Duttendel, Archipel, Zorgvliet, Statenkwartier en Benoordenhout.

Motorboten op de Waterpartij

Jarenlang werden de recreatieve belangen van de modelbootbouwers, de bewonersbelangen, de wijze van beperking van de geluidshinder, die die bootjes produceren en de noodzakelijke rust voor broedende vogels rond de Waterpartij in een vergunning samengesmeed tot een compromis.

Ten slotte verliep het overleg over dit compromis zo geruisloos, dat de vergunning-in-afschrijving niet meer van de Burgemeester van 's-Gravenhage werd ontvangen.

Het hoofd van de afdeling Algemene Bestuurszaken van de gemeentesecretarie is nu gevraagd die goede gewoonte te herstellen.

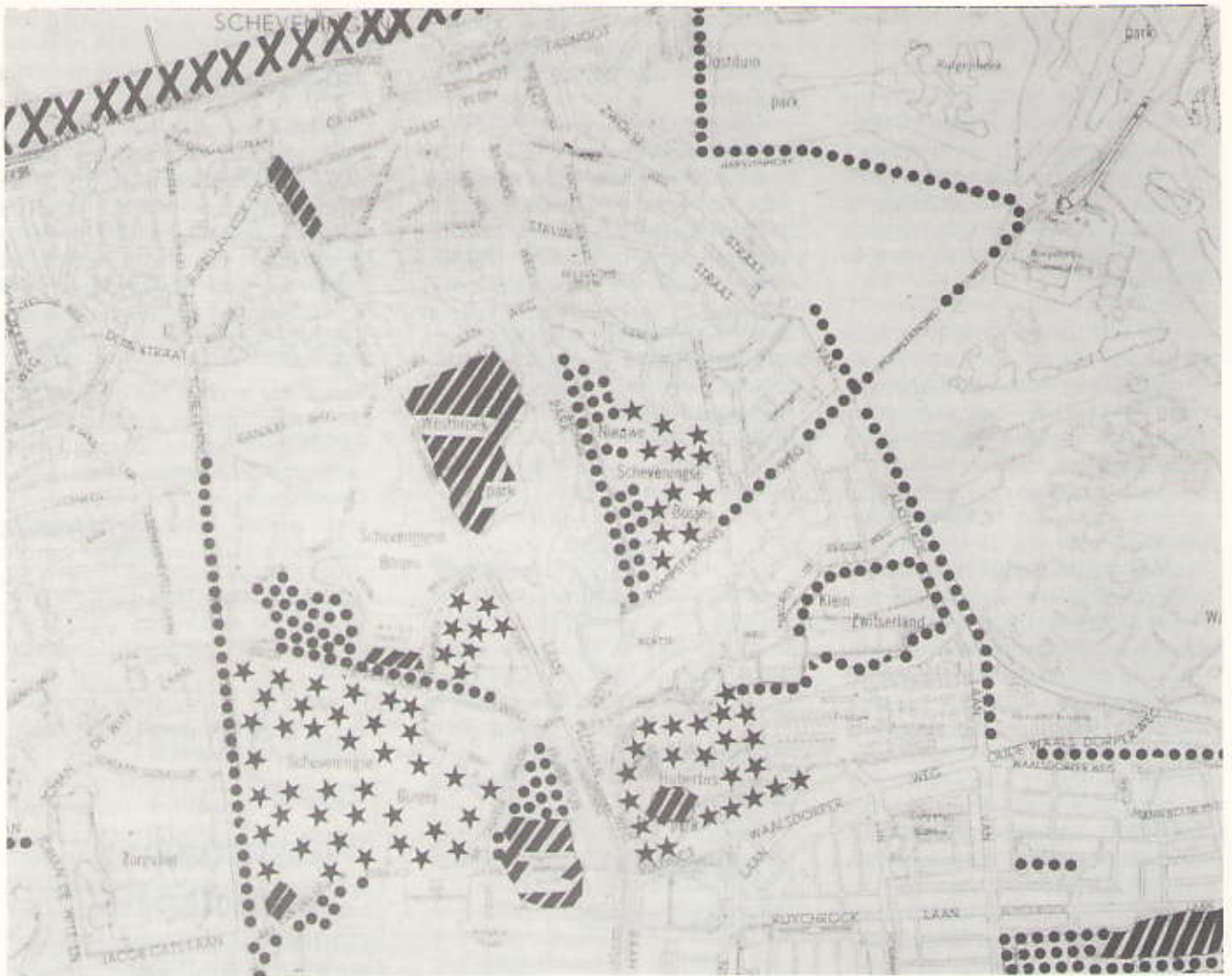
Bent u al lid van de Wijkvereniging "Van Stolkpark"?

Het bestuur van de Wijkvereniging "Van Stolkpark" doet al hetgeen in haar vermogen ligt voor een goed woon- en leefklimaat, ook in uw belang. U kunt de wijkvereniging steunen door lid te worden.

U kunt u aanmelden als lid door een bedrag van tenminste fl. 20,- per jaar over te schrijven naar postrekening 34 41 829 ten name van de penningmeester van de Wijkvereniging "Van Stolkpark".

Als u buiten het Van Stolkpark woont, en op de hoogte wilt blijven van het wel en wee in het Van Stolkpark, kunt u als donateur de Van Stolkparkkoerier over de post toegezonden krijgen na overschrijving van fl. 20,- naar postrekening 34 41 829.

Detail van de kaart Honden in het Haagse groen..

.... honden mogen onaangeliend lopen mits onder toezicht

* honden aan de lijn in de periode van 15 maart tot 1 augustus

// verboden voor honden

x verboden voor honden in de periode van 15 mei tot 15 oktober

Kinderspeelplaatsen, speelweiden, hobbytuincomplexen en trapveldjes zijn verboden voor honden.

Het overig openbaar groen (waaronder ook sportcomplexen) honden aan de lijn (uitgave DGM)

Waar de Haagse hondjes mogen rennen.....

Als uitwerking van het raadsbesluit van december over "bestrijding van overlast door honden" heeft de wijkvereniging de hier gedeeltelijk gereproduceerde kaart ontvangen van uitrenggelegenheden voor honden. Volgens de Dienst Groenvoorzieningen en Milieueducatie (DGM) zijn dit "gebieden waar de honden los mogen lopen en die desgewenst door andere recreanten kunnen worden gemeden." Het is niet duidelijk of er nog een lijst komt van plaatsen waar honden uitwerpselen mogen deponeren

buiten de goot. Volgens het raadsbesluit moeten hondenuitwerpselen namelijk overal elders door de baas of bazin worden opgeruimd.

Volgens dit voorstel mogen honden het hele jaar onaangeliend lopen - mits onder toezicht: langs de Scheveningseweg, in de bosjes naast het Promenade Hotel, in de bosjes naast de Dr Aletta Jacobsweg, de Ary van der Spuiweg, en de Badhuisweg, rond Klein Zwitserland enz. Misschien zou het handiger zijn als deze gebieden beter op elkaar aansloten.

Van 1 augustus tot 15 maart mogen honden ook onaangeliend in de Scheveningse Bosjes, Nieuwe Scheveningse Bosjes en Hubertuspark, behoudens de

speelweiden. De bosjes naast Madurodam zullen echter binnenkort verdwijnen door de uitbreiding van het stadje, en het stuk langs de Teldersweg wellicht ook bij het aanleggen van de sneltram..

De speelweide naast de Waterpartij en die aan de Ary van der Spuiweg zijn volgens het voorstel verboden voor honden, de speelweide op het Belvédèreduin echter niet. Dit laatste is opvallend, omdat volgens de oude politieverordening zich geen honden mogen bevinden op kinderspeelplaatsen en speelweiden. Op de Belvédère bevindt zich een kinderspeelapparaat, dus mogen daar eigenlijk geen honden komen. In het groen naast de Professor Gerbrandyweg en tussen Van Stolkweg en

Scheveningseweg hebben ook speelapparaten gestaan, dit zijn dus eigenlijk ook kinderspeelplaatsen.

Op een mondeling verzoek of er niet in onze wijk weer speelapparaten konden worden geplaatst werd door DGM negatief gereageerd. Er is geen geld voor.

Het speelterrein in het Westbroekpark is echter te ver weg, en men moet gevaarlijke wegen over om het te bereiken. Bovendien is het erg gericht op peuters en kleuters. Er is ook behoefte aan speelgelegenheden voor grotere kinderen, wil men

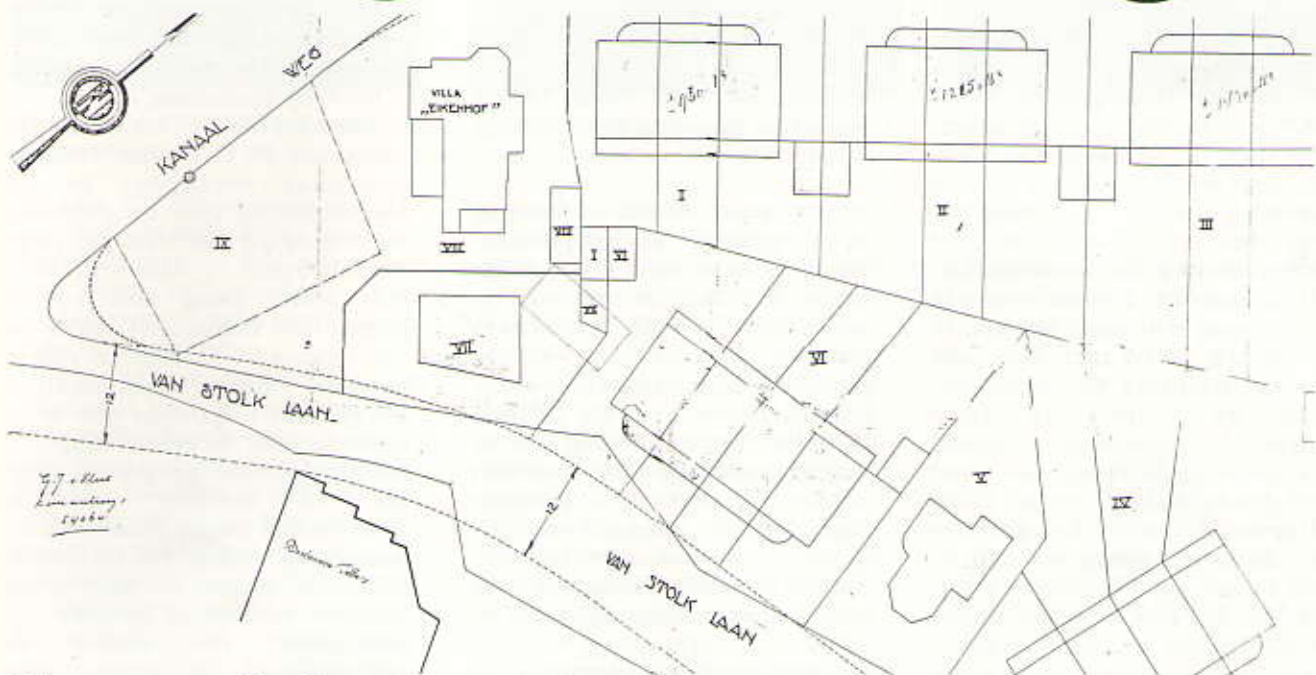
voorkomen dat deze hun overtollige energie gebruiken voor het vernielen van vuilnisbakken, bankjes enz. Op zijn minst moeten er in onze wijk plaatsen zijn waar kinderen, al dan niet met speelapparaten, veilig en schoon kunnen spelen.

Het hele Westbroekpark is verboden voor honden, hetgeen de "hondendruk" op het Van Stolkpark - zo mogelijk - nog wel zal doen toenemen. In de overige delen van het openbaar groen moeten honden altijd aan de lijn.

Om te concluderen: de wijkvereniging zal in haar reactie

op de voorstellen van de gemeente benadrukken dat er ook in onze wijk speelweides en -terreinen moeten zijn voor kinderen. Daartoe zullen de reeds bestaande speelgelegenheden op de kaart moeten worden aangegeven, en bovendien van borden voorzien. Voor meer duidelijkheid zal bovendien bij de toegangswegen naar het openbaar groen overal duidelijk moeten worden aangegeven of - en wanneer - honden mogen loslopen.

Langs de Kanaalweg

Ontwerp voor een villawijkje van G.J. van Vliet (Dienst Bouwen en Wonen, Collectie Bouwtekeningen)

Nu de bouwwerkzaamheden op het eerste gedeelte van de Kanaalweg ten einde lopen, lijkt het goed eens aandacht te besteden aan de geschiedenis van enkele panden daar.

Kanaalweg 3

Het terrein waarop nu de twee grote flatgebouwen Kanaalweg 3 en Van Stolkweg 14 staan was een deel van de "drie huizen staande en gelegen in de Oostduinen bij den MacAdamweg nabij den Straatweg van 's-Gravenhage naar Scheveningen, alsmede het erfpachtsrecht van de grond waarop de huizen gelegen zijn en de daarbij liggende partij bouwland, tezamen groot 83 roeden en 40 ellen" die de Rotterdamse kassier en makelaar Jean Jonas Taudin Chabot op 11 Van Stolkparkkoerier 48

november 1865 voor fl. 6500 kocht van de kastelein Johannes Marcus van der Lubbe. Taudin Chabot was toen al eigenaar van het aan de overzijde van de MacAdamweg (nu Kanaalweg) gelegen terrein, waar zijn zomerverblijf Villa Rusthoek stond, en waar hij in later jaren het gehele jaar door verbleef. Taudin Chabot liet de drie huisjes afbreken en vervangen door een villa die de naam Bosch en Duin kreeg.

Op 3 juni 1878 verwisselde Bosch en Duin van eigenaar. De nieuwe eigenaar, Mr Isaäk Hermanus Jacobus Hoek, gaf de villa de naam Eikenhof. Bij die transactie verkoopt Taudin Chabot het weiland, groot bijna 6700 m² niet. Daarop vestigt hij een erfdienstbaarheid, met Eikenhof

als heersend erf: op het "weiland" - nu het terrein van de twee flatgebouwen - mogen door de verkoper en opvolgende eigenaren 'geene burgerwoningen, koffijhuizen, uitspanningen of dergelijke' worden gebouwd, maar ten hoogste drie villa's. Het 'weiland' werd pas in 1887 verkocht, door de weduwe van Taudin Chabot, Mary Dunlop, voor fl. 33.000 aan Edmund van Hoboken. Hij was een schoonzoon van Abraham van Stolk en had net Villa Olanda (Van Stolkweg 23) laten bouwen. Het 'weiland' lag tegenover de villa, maar aan de andere kant van de Van Stolkweg. Edmund van Hoboken's jongste zoon, Abraham, was een fervent paardrijfhebber die het tussen Kanaalweg en Van Stolkweg gelegen terrein gebruikte als

springtuin.

In 1898 werd Olanda met alle erbij behorende gronden aan beide zijden van de Van Stolkweg (ongeveer 13.000 m²) verkocht aan Francis William Randebrock, directeur van de American Petroleum Company in Rotterdam. De heer en mevrouw Randebrock lieten Villa Olanda uitbreiden en verfraaien. Zij lieten de 'overtuin' bebouwen met een huis, een serre, broeikassen en stookhokken, en beplanten met fraaie gewassen. Langs de Kanaalweg werd een palissade opgetrokken. Na het overlijden van mevrouw Randebrock in 1923 zal het beheren van twee landgoederen haar dochter, mevrouw Van Limburg Stirum Noordwijk, die zelf woonde op Huize Offem bij Noordwijk, wellicht wat teveel geworden zijn. Het eerste stuk van Olanda dat zij verkocht was de overtuin. Deze ging op 9 mei 1925 voor fl.200.000 in eigendom over naar Gerrit Jacob van Vliet, die sinds enkele maanden op Villa Eikenhof woonde. Van Vliet liet een plan voor een villawijkje ontwerpen met Van Stolkweg, Van Stolklaan en Kanaalweg als begrenzing. Dit plan haalde de eindstreep echter niet. Een plan van de architect W. Verschoor, voor de bouw van twee flatgebouwen met ruime, luxueuze appartementen werd wel goedgekeurd, en in 1928 uitgevoerd. Vooral het gebouw aan de Van Stolkweg was zeer in trek bij een aantal bewoners van het Van Stolkpark; zij betrokken in dit gebouw een appartement, nadat ze hun eigen - als te groot ervaren - huis hadden verkocht. Na de oorlog werden de beide flatgebouwen gevorderd als kantooruimte voor de Rijksoverheid. Van Stolkweg 14 is nog steeds als kantoor bij het Rijk in gebruik, nu door het Centraal Plan Bureau. Van Kanaalweg 3 werden acht appartementen voor bewoning verhuurd. Die woonfunctie is door de nieuwe eigenaars gehandhaafd. De rest van het gebouw is in de afgelopen maanden fraai opgeknapt en wacht nu op nieuwe huurders - kantoren. De nieuwe eigenaars hebben na het kappen van enkele grote bomen in de tuin aan de zijde van de Kanaalweg daar enkele nieuwe bomen geplant, waardoor het groene karakter van dit deel van de Kanaalweg gehandhaafd kon worden.

Een tweede punt waar de bouwactiviteiten op het eind lopen is Kanaalweg 7/7a tot en met 7h (Van Stolkzicht), waar hot voor kort een koetshuis met bovenwoning stond, waarvan de eerste steen in juni 1874 werd gelegd.

Het werd gebouwd op een stuk grond, groot 384 m², dat Thomas van Stolk op 6 mei 1874 voor fl.1152 verkocht aan Cornelis Eliza Viruly, lid van Provinciale Staten van Zuid-Holland en wethouder van Rotterdam. Viruly had een buitenhuis, Villa Maria aan de Scheveningseweg laten bouwen en vertoefde daar regelmatig. (Villa Maria werd enkele jaren geleden gesloopt; ter plaatse is gebouwd een deel van het kantorencomplex Scheveningseweg 56-60).

Na het overlijden van Viruly bleef Kanaalweg 7 in één hand verenigd met Villa Maria, nu als eigendom van Joachim Anthony van der Wens.

In 1917 kwam er een verandering in het gebruik van het gebouw. Van koetshuis werd het manege, onder de naam De Scheveningsche Rijstal. Vele Hagenaars hebben hier hun eerste paardrijlessen genoten, en van hieruit ritten naar de Duinen gemaakt. Ter uitbreiding van de manege werd in 1941 ook het achter Kanaalweg 7 gelegen Kanaalweg 9-11 aangekocht. Het gebruik als manege en stal duurde tot 1950. Kanaalweg 9-11 werd nog als zodanig gebruikt tot 1956, met uitbreiding van het oorspronkelijke terrein met 90 m² - de tuin van Kanaalweg 7. Kanaalweg 7/7a werd verkocht aan de wijnhandelaren Reinier Johannes Berkhout en Petrus Johannes Berkhout. Tot voor enkele jaren werd het 'koetshuis' nog als opslagruimte voor de wijnhandel gebruikt.

Vorig jaar werd het koetshuis - dat één van de oudste bouwwerken van het Van Stolkpark was - afgebroken. In een hoog tempo werd het appartementengebouw in witte steen, met rode versiering en blauwe kozijnen opgetrokken. Binnenkort zal de 'eerste steen' weer teruggeplaatst worden. Dan kunnen ook de eerste bewoners van het appartementengebouw in het Van Stolkpark welkom worden geheten.

Dan zal het ook weer mogelijk zijn het verbindingsweggetje tussen Kanaal- en Van Stolkweg, dat afgesloten werd voor de bouw van Kanaalweg 7, normaal te gebruiken.

Ook aan de andere kant van dit verbindingsweggetje wordt gestreefd naar een snelle beëindiging van de renovatiewerkzaamheden aan het pand Kanaalweg 13/15. Die werkzaamheden vielen door de jarenlange verwaarlozing van het pand wellicht wat tegen.

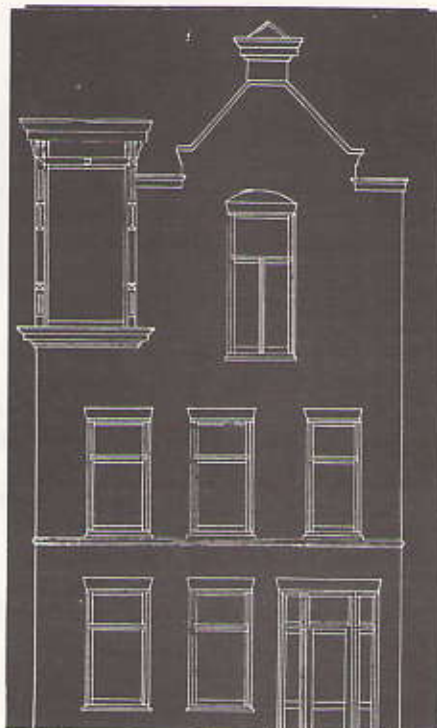
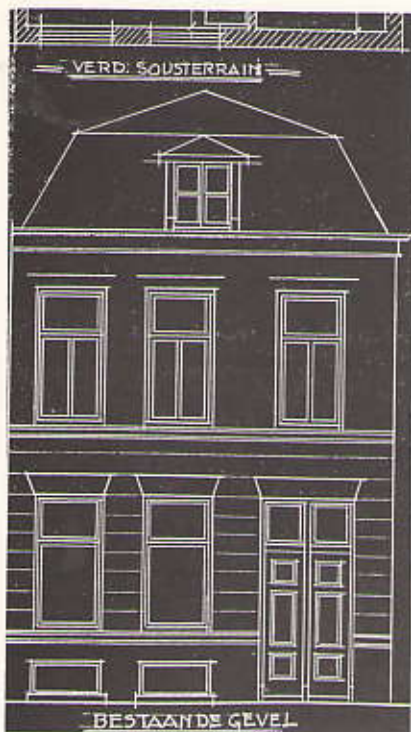
Kanaalweg 13/15 werd in 1880 gebouwd op een stuk grond, groot 259 m², dat Pieter Hendrik Carel Willaert op 25 augustus 1879 kocht van Mr Thomas van Stolk. Willaert wordt vele malen vermeld bij het ontwikkelen van bouwactiviteiten in de eerste periode van het Van Stolkpark. Hij woonde tot aan zijn overlijden in 1906 op Kanaalweg 29.

In 1888 liet Willaert het huis - dat de naam Il Favorito droeg - openbaar verkopen. In de aankondiging voor de publieke verkoop werd het huis als volgt omschreven: "sousterrain: marmere gang met ruime kasten, een kamer met alkoof en verandah aan de tuin en ruime keuken met afzonderlijke bergplaats benevens een trap leidende naar de eerste etage die bestaat uit twee kamers en suite en een kabinet en een afzonderlijke toegang heeft aan de Kanaalweg, evenals ook de tweede etage die bestaat uit twee grote kamers en suite, keuken en kabinetje. De zolder is afgeschoten en bevat drie kamertjes.

Jan Herman Hagens werd voor f 7000 eigenaar van Il Favorito. Hij dreef in dit pand een grutterswinkel, tot hij in 1895 het pand voor f 10.000 verkocht aan de architect Frederik Arnold Koch.

Frederik Arnold Koch was in 1864 in Middelburg geboren, waar zijn vader Nederlands Hervormd predikant was. Na zijn emeritaat vestigde het gezin Koch zich in het Van Stolkpark, aanvankelijk in Villa Aucuba, Van Stolkweg 11. In 1889 betrok de familie Koch de voor hen gebouwde Villa Hofrust, Van Stolkweg 15. Van 1905 tot 1926 woonde een van de zoons, Frederik Arnold Koch op Kanaalweg 25.

Tussen 1892 en 1903 kocht Koch de woonhuizen Kanaalweg 13 tot

*De eerste geveltekeningen van Kanaalweg 13/15, 17/19 en 25
(Dienst Bouwen en Wonen, Collectie Bouwtekeningen)*

en met 23. Hij verbouwde deze panden tot winkelpanden met bovenwoningen. Het woonhuis van Koch zelf werd in 1935 verbouwd tot twee winkels en twee bovenwoningen.

Deze winkels hebben in de afgelopen tachtig jaren een zeer belangrijke functie gehad voor de bewoners van het Van Stolkpark. Behalve levensmiddelen was het ook mogelijk om er bijv. bloemen en sterke drank te kopen. Er was een kapper (sinds 1929), en ook tot een jaar of twintig geleden een fietsenmaker. De hoedenmaakster werkt al sinds jaar en dag in haar

atelier - Maison Jenny (wij schreven over haar in de Van Stolkparkkoerier nr. 27 van juni 1985). Bij alle wisselingen in de aard van de winkels is het curieus te vermelden dat in het pand Kanaalweg 17/19 al sinds 1906 een banketbakkerij gevestigd is. De in de wijk alom bekende familie Duinmayer heeft daar zijn zaak sinds 1974.

Binnenkort zal in het pand Kanaalweg 13/15 dat nu gerenoveerd wordt makelaar Cramer zijn intrek nemen.

Bronnen:

- Kadaster 's-Gravenhage
- Dienst Bouwen en Wonen, Collectie Bouwtekeningen

Anneke Landheer-Roelants

Kanaalweg nu..... (foto Anneke Landheer)

Vogels in en rond Den Haag, 1989

Onlangs verscheen het rapport van de Vereniging voor Vogelbescherming 's-Gravenhage en omstreken over 1989.

Al voor de derde maal vervaardigde de Vereniging voor Vogelbescherming een uitgebreid verslag over de vogelstand in de parken en bossen van Den Haag en randgemeenten.

Enkele cijfers: in 1989 hebben bijna 11.000 vogelparen gebroed. Er zijn 170 verschillende soorten waargenomen, waarvan er 90 als broedvogel kunnen worden beschouwd.

In 850 van de 1100 nestkastjes, die in de groengebieden hangen, is gebroed. En hierin zijn dan nog niet meegeteld de vogels die hebben genesteld in particuliere tuinen.

Ieder jaar weer worden bijzondere vogels gezien. Dit jaar broedde de zeer zeldzame kleine vliegenvanger - dat gebeurde slechts drie keer eerder. De aanwezigheid van ijsvogels is te danken aan de zachte winter. Opmerkelijk was ook de invasie van duizenden zwarte mezen.

Het rapport bevat gegevens van broedgevallen per gebied over een periode van vier jaren.

Aan de Scheveningse Bosjes is ruim aandacht besteed. We citeren uit het verslag van contactpersoon E. Evers: "Het groen (in de Scheveningse Bosjes, red.) bestaat hoofdzakelijk uit eik, es, iep, esdoorn, beuk, corsi-

Roodborstje (Uit De Dieren van ons land en West-Europa)

caanse den, meidoorn en behoorlijk wat lager struikgewas zoals veldesdoorn, kardinaalsmuts, sneeuwbes, inlandse vogelkers en Symphoricarpos.

Het onderhoud van de DGM is goed te noemen, omdat dit werk hoofdzakelijk buiten het broedseizoen, en niet op grote schaal wordt uitgevoerd. Ook blijft steeds meer stam- en takhout liggen waardoor toegankelijkheid van mens en dier (honden) enigszins wordt belemmerd.

De belangrijkste verstoring van het gebied zal in de toekomst de uitbreiding van Madurodam zijn. Hierbij is er sprake van dat het bosgebied tussen Madurodam en

de Waterpartij zal verdwijnen. Als compensatie wordt er gesproken over het sluiten voor autoverkeer van enkele wegen rondom Madurodam en het beplanten hiervan. Ook zal er her en der beplanting worden gecompenseerd". Geconstateerd werd dat van de 110 in de Scheveningse Bosjes aanwezige nestkasten er 95 bezet waren door vogels, 1 door bosmuizen en 1 door een eekhoorn.

Uit het overzicht van in de Scheveningse Bosjes verblijvende vogels een paar grepen: voor het eerst werden wintertalingen (6), en boomklevers (6) waargenomen. Het aantal winterkoningen (28 in 1987, 117 in 1989), nachtegalen (14 in 1986, 27 in 1989) roodborsten (14 in 1986, 64 in 1989), merels (40 in 1986, 73 in 1989), pimpelmezen (1988 4, 1989 43) en koolmezen (1988 36, 1989 81) steeg opmerkelijk. Er werden meer tiftjafs en spreuwen gesignaleerd dan de voorgaande jaren. Onder de tijdelijk verblijvende vogels werden genoemd een blauwe reiger, nijlgans, kuifeend, torenvalk en kramsvogel. Het rapport is verkrijgbaar door overmaking van f 9,- op giro 3 586 185 t.n.v. Haagse Vogelbescherming, onder vermelding van 'inventarisatie-rapport 1989'

De Grauwe vliegenvanger (Uit De Dieren van ons land en West-Europa)

Teken in de Scheveningse bosjes

Behalve eekhoortjes, egels, en vogels leven er ook nog minder charmante diertjes in onze Scheveningse Bosjes, die men makkelijk over het hoofd ziet omdat zij zo minuscule klein zijn ... teken. De meest voorkomende soort noemt men meestal bij zijn officiële Latijnse naam, *Ixodes ricinus*, omdat er enige verwarring is ontstaan over zijn Nederlandse benaming. Deze soort valt ongeveer alles aan wat beweegt, dus ook de mens.

Dat laatste zou zo erg nog niet zijn als deze teek geen ziekten kon overbrengen, maar dat kan hij helaas wel. Indien men de vruchten wil plukken van de glasnost en op vakantie wil in de

7 Teken uit de Scheveningse bosjes op ware grootte getekend (2 volle, 2 lege, 3 larven)

bossen van Centraal en Oost-Europa is het verstandig bijv. de GGD te raadplegen: er bestaat een vaccin tegen de daar voorkomende virale encefalitis, die door tekenbeten kan worden overgebracht. Deze ernstige infectie komt gelukkig in Nederland (nog?) niet voor, maar een andere ziekte, Lyme disease, wel.

Wat is Lyme disease?

In 1975 deden zich bij een groep kinderen in en om het plaatsje Old Lyme, Connecticut (Verenigde Staten) getroffen door gewrichtsontstekingen. Deze en andere ziekteverschijnselen werden in verband gebracht met tekenbeten.

Pas zeven jaren later werd de eigenlijke ziekteverwekker ontdekt, een bacterie met de fraaie naam *Borrelia burgdorferi*, die door teken wordt overgebracht naar de mens. Sindsdien zijn er vele gevallen herkend in Noord-

Amerika, bijna 14.000 in de periode 1980-1988. Honden kunnen ook Lyme disease krijgen.

Ook in Europa komt de ziekte voor, en in heel Nederland. Het is zelfs niet uitgesloten dat men de ziekte zou kunnen oplopen tijdens een wandeling op het Belvédèreduin.

Bij een onlangs gehouden onderzoek onder werknemers van Staatsbosbeheer, een risicogroep omdat ze bij hun werk nogal eens teken tegen komen, vond men bij 18% antistoffen tegen de *Borrelia* bacterie. Gelukkig had slechts 5,5% herkenbare symptomen van Lyme disease.

Voorkomen is beter dan genezen

Hoewel Lyme disease in Nederland niet in even ernstige mate aanwezig is als in Amerika, is het toch wel zinvol om er op attent te zijn. De ziekte is doorgaans goed te genezen met antibiotica, maar de kans op succes is groter naarmate men er eerder bij is. Bij wandelingen door bos en duin dient men op de hoede te zijn voor teken. De diertjes kunnen slecht tegen uitdroging. Zij hebben daarom een voorkeur voor gebieden met een ruige vegetatie, een dichte kruidlaag of een dikke strooisellaag (bijv. eike- en beukebossen). Om hun prooi te bespringen klimmen zij in gras of andere planten, meestal niet hoger dan een halve meter. Zij zijn het actiefst in het voor- en najaar, bij een temperatuur tussen 14 en 22 graden Celsius. Men kan zich beschermen door lange mouwen en broek te dragen, en wellicht een hoed. Op lichtgekleurde kleren zijn de beesten beter te zien. Bij thuiskomst is het raadzaam te inspecteren of ongewenste passagiers zijn meegelift. Men dient attent te zijn op 'bewegende sproeten', de larven zijn zo groot als een punt in de koerier, maar de oudere vormen zijn ook niet erg groot (zie tekening). Alle tekenstadia kunnen de ziekte overbrengen. Maar er is geen reden tot paniek indien er één is aangehecht. Wel is het beter de teek zo snel mogelijk te verwijderen.

Men kan de vastzittende teek verwijderen met alcohol, olie of ether. In ieder geval met een pincet het dier bij de kop pakken, zo dicht mogelijk bij de huid, en rustig trekken. Men dient te trachten

niets te laten zitten, en de teek niet te beschadigen, om contact met infectieuze sappen te voorkomen. De beet met bijv. jodium ontsmetten.

Hoe herkent men Lyme disease

Het is nuttig iets te weten over de uitingen van deze ziekte, omdat men de teek makkelijk over het hoofd ziet: patiënten herinneren zich vaak niet door een teek gebeten te zijn. Helaas zijn de klachten vaak onduidelijk. Menig lijder is met de diagnose 'aanstelleritis' weer naar huis gestuurd. Aan de andere kant moet ook niet elk ongemak voor Lyme worden versleten!

Het duidelijkste kenmerk, dat echter niet altijd wordt waargenomen, is een uitdijende rode vlek, die een tijdje na de beet optreedt. Deze kan flink groot worden, en wordt vaak wat lichter wordt in het midden. Daarbij komen ook wel minder duidelijke ziekteverschijnselen voor als moeheid, koorts, stijve nek, hoofdpijn, andere rode plekken etc. In een volgend stadium, weken of maanden later zijn ernstiger aandoeningen van zenuwstelsel, huid en hart mogelijk: bijvoorbeeld hersenvliesontsteking, verlamming van een kant van het gezicht, ritmestoornissen van het hart.

En uiteindelijk maanden of jaren later gewrichtsontstekingen.

De ziekteverschijnselen zijn nogal variabel. Gelukkig krijgt maar een klein deel van de patiënten ernstige problemen. Er bestaan tests waarmee men antistoffen tegen te ziekteverwekker kan aantonen, maar deze treden pas later op, en de proeven bieden helaas een absolute zekerheid.

Met veel dank aan allen die mij informatie gaven: de arts A.P. Nauta, H. Kuiper, en W.J.O. Beaumont, de bioloog Rob de Boer, Bob Woodruff en de Lyme Borreliosis Foundation.

Caroline de Jong-Boon

Bronnen:

Bronswijk, van, J.E.M.H., Rijntjes, R.H., Garben, A.F.M. & Vos, H. (1979) De teken (*Ixodida*) van de Benelux-landen. (Uit: Wetenschappelijke Mededelingen van de Koninklijke Nederlandse Natuurhistorische Vereniging 131, 36 pp)

Nauta, A.P. et al. Lyme borreliose bij uitvoerend personeel SBB. (Uit: Verslag Bedrijfs-gezondheidsdienst RBB Den Haag, 55 pp en bijlagen)

Steere, A.C. (1989). Medical progress. Lyme disease. (Uit: New England Journal of Medicine August 31, pp. 586-596).

Een volledige literatuurlijst is verkrijgbaar bij de auteur.

Japanse tuinen

Eens woonde ik een Ikebanademonstratie bij van een beroemde kunstenares uit Japan, een vrouw die tegelijkertijd stoer en teer was, net als haar kunst: een korte dikke dennetak met ijle irissen, of een pol grof gras en knikkende hostaklokjes. Alle kunstwerken, die haar snelle en trefzekere handen samenstelden, deden me aan Japanse tuinen denken: een kracht-rust combinatie.

De Japanner vindt dat de mens

Deel van de tuin van de Sanzen-in-tempel te Ohara

(Uit: Kazuo Inumaru, De heilige stad in Kyoto pagina 34/35)

De tuin van de Sanzen-in-tempel in bloet

zijn kennis moet putten uit de natuur, die de waarheid in pacht heeft. Alles hangt samen als in het yang-yin principe. **Yang**: het mannelijke, het verticale, de kracht van de rots. **Yin**, het vrouwelijke, het horizontale, het rustgevende wateroppervlak. In hun lusthoven horen deze elementen met elkaar in harmonie te zijn, zoals in hun tuinregels, die reeds in de 12e eeuw te boek werden gesteld, is vastgelegd. Zo ontstonden hun eerste tempeltuinen, altijd omzoomd door twee hagen van bomen en/of struiken, waar tussen een stenen watercontainer stond met een bamboewaterschap, om zich te reinigen, alvorens de tempel gewijd en waardig betreden mocht worden.

De bamboe waterschap (Uit: Kazuo Inumaru, De heilige stad in Kyoto)

een ronde opening in de muur - de zon of de maan, enz., enz.

Al wat niet strikt noodzakelijk is wordt weggeknipt. De zo ontstane boom- of struikvormen zijn rond of ovaal en zacht, de takken en stronken gedrongen en krachtig. Fluwelen mosvlakten worden niet belopen, daar zijn de sterke stapstenen voor. Als deze klein en dicht bij elkaar liggen, loopt men voorzichtig en langzaam, een grote steen noopt tot rondkijken en ovale, wijd uit elkaar liggende stenen tot vlugge, haastige sprongen.

Bloemen zijn er niet veel en feest is het dan ook in héél Japan, wanneer de kersebloesem bloeit. Kleur geven de esdoornbladeren van groen over geel naar rood en paars toe. In de lente bloeien eveneens rhodendron- en azaleastruiken, camelia en primula. Ook de bladvorm is van belang, contrasten van fragiele, uiterst fijn ingesneden tot behaarde en dikke stijve bladeren toe. In de 6e eeuw drong via Korea het Zen-boeddhisme door. Het werd algemeen geaccepteerd zonder echter het oude Shinto-geloof in de steek te laten. Een grap is dat men heden graag christelijk in een kerk trouwt, dan de Shinto-offers gedurende zijn leven blijft brengen om tenslotte op boeddhistische wijze na zijn dood verbrand te worden. Van alles behoudt men het goede.

Het opgewekte boeddhisme had een vrolijk aandeel in de tuinaanleg. Overal verschenen lantaarns, gebogen beschilderde bruggetjes, ornamenten van steen en hout zoals Boeddha-beelden, kraanvogels, vazen en tenslotte het theehuisje.

Aanvankelijk van grof hout met een strodak, later steeds meer verfijnd met gekleurde dakpannen op krullige daken. Waren deze bouwsels bedoeld als rustpunt na een drukke werkdag, langzamerhand werd de theeceremonie steeds gecompliceerder. Zocht men zich gasten uit die onderling bij elkaar pasten en bloemen van het jaargetij, beiden moesten ze uit dezelfde streek afkomstig zijn, net als de klei waarvan de theepot en kopjes gebakken waren en zelfs het water dat voor de thee verwarmd werd kwam uit dezelfde buurt. Ook de gesprekken hoorden te gaan over het jaargetijde, de thee en de klei, die dan als symbolen voor diepere gevoelens dienden.

Uit de tempelhoven ontwikkelde zich behalve deze theetuinen een abstracte meditatietuin, waar alléén naar gekeken mocht worden vanaf de tempelverande. De Ryoan-jituin, die ik in Kyoto bezocht, is er zo één. Omzoomd door okergele lemen muren, zag ik een ruimte van 13 x 9 meter, die monotoon grijs grint bevatte, dat al meer dan 10 eeuwen dagelijks door monniken op dezelfde wijze aangeharkt placht te worden, in rechte banen of ovale rondom de 15 grijzige rotsblokken. De gedachte hiërarchie is weer het yang-yin-principe: het horizontale grindoppervlak stelt de levenszee voor, de verticale stenen de (geestelijke) bergen die door de mens beklommen moeten worden. Of men kan zich indenken een deeltje grint te zijn, één uit de eindeloze rij leerlingen en de 15 stenen, 15 verschijningsvormen van Boeddha. In een Japanse tuin heerst altijd harmonie tussen de verticale en horizontale elementen. Veel Europese landschapsarchitecten hebben zich door deze klunst laten inspireren. Veel opdrachten werden er in de laatste eeuwen verstrekt om dergelijke Japanse tuinen aan te leggen. Clingendael is zo'n prachtige nabootsing, iets te vlak misschien, maar wel een tuin om te bewonderen en er nú naar toe te gaan, hij is weer opengesteld.

Else Ringnalda-Houtsmuller

Noordzeeroute

Tot ons genoegen zagen wij, dat de bordjes "Noordzeeroute" op de Van Stolkweg bij de Van Stolklaan zijn weggehaald. De route is nu verlegd over het verbindingsweggetje tussen de Van Stolkweg en de Kanaalweg. Dat blijkt niet alleen uit de bordjes, die daar nu staan. Ook de brief van de Dienst der Gemeentewerken van 28 maart 1990, die wij ontvingen als reactie op onze brief aan B & W van 17 december 1989, bevestigt, dat de fietsroute nu niet meer over het voetpad van de Van Stolklaan loopt.

Weg met die troep?

Ga naar het milieudepot!

De zolder opgeruimd?

Een nieuwe ijskast aangeschaft?

Eens flink in de tuin gesnoeid?

De badkamer uitgekloofd?

Voortaan is het niet meer nodig te wachten tot het grofvuil langs komt, men kan de boel zes dagen in de week kwijt bij het eerste milieudepot in de Vissershavenstraat.

Echt niet ver weg!

Daar staan containers voor plastic, hout, bouw- en sloofafval, ijzer en andere metalen, karton, lompen en papier, en glas. Zo men geen eigen compostvat wil aanschaffen kan men bij het milieudepot ook groente-, fruit- en tuinafval kwijt. Helaas zijn de bakken wat klein om er grotere takken in te passen.

Om vervuiling te voorkomen is het van groot belang dat klein chemisch afval, zoals batterijen, medicijnen, cosmetica, bestrijdingsmiddelen, kwikthermometers, verf, oplosmiddelen, afgewerkte olie, fotochemicaliën enz., gescheiden wordt ingeleverd, en ook dat kan bij het milieudepot.

Alles wat men daar brengt wordt of opnieuw gebruikt, of op de meest milieuvriendelijke manier bewaard en verwerkt. Zo kan men de vervaarlijke afvalberg, en wellicht ook de uitstoot van gevaarlijke dioxinen, wat verminderen. Grondstoffen en energie worden gespaard.

Nog mooier: het milieudepot is tevens een werkgelegenheidsproject, dat ook arbeidsplaatsen schept voor oudere werknemers. En, dit is nog maar het begin. Het is de bedoeling dat het milieudepot nog allerlei andere dingen gaat ondernemen: voorlichting geven over afval, inzamelen van gescheiden afval, opknappen van artikelen voor de verkoop enz.

Het milieudepot ligt aan Vissershavenstraat 2-4, en is geopend op werkdagen van 8.00-16.00, en op zaterdag van 12.00-15.45 uur. Voor informatie kunt u bellen telefoon 3654812, toestel 236)

Caroline de Jong-Boon

Wat staat er in deze Koerier?

Babysitters	24
Inspraakavond Madurodam	15
Jaarverslag	15
Japanse tuinen	22
Langs de Kanaalweg	17
Motorboten op de Waterpartij	15
Noordzeeroute	24
Over bouwen, breken en behouden	13
Teken in de Scheveningse Bosjes	22
Verslag Algemene ledenvergadering	14
Vogels in en rond Den Haag	20
Waar de Haagse hondjes mogen rennen	16
Weg met die troep?	23
Wijkvereniging "Van Stolkpark"	24

Bestuurswisselingen

Wijkvereniging "Van Stolkpark"

Door verhuizing (naar een andere wijk) van de heer Mr F.W.A. Goes, bestuurslid van de Wijkvereniging "Van Stolkpark", was het nodig in de daardoor onstaande vacature te voorzien.

De heer R. de Jong zal de werkzaamheden van de heer Goes in het bestuur overnemen, en voortaan de functie van vice-voorzitter innemen. De functie van secretaris heeft de heer De Jong om die reden voorlopig overgedragen aan mevrouw Drs C. de Jong-Boon, Belvédérweg 13. Tijdens de Algemene Ledenvergadering in het najaar zal zij voor de benoeming tot secretaris van het bestuur van de wijkvereniging worden voorgedragen.

Stichting Buurtpreventie Van Stolkpark

Door het vertrek van de heer Mr F.W.A. Goes uit de wijk moest ook in de vacature van het bestuur van de Stichting Buurtpreventie Van Stolkpark worden voorzien. Het Bestuur van de Wijkvereniging "Van Stolkpark" benoemde de heer R. de Jong tot voorzitter van het bestuur van de Stichting Buurtpreventie Van Stolkpark. De heer Drs B.P. de Waal werd op zijn verzoek eervol ontslagen van zijn functie van secretaris/penningmeester van het bestuur van de Stichting Buurtpreventie. In zijn plaats werd benoemd de heer Drs L.P.M. Zijerveld, Van Stolkweg 20a.

DRAAGT U AL EEN VAN STOLKPARKDAS?

Ze zijn er in blauw, groen en wijnrood: dassen, shawls, chokers en butterflys van het Van Stolkpark. Afgehaald bij het contactadres kosten ze: dassen f22,50 en shawls en chokers f25,-. Er zijn nu - op verzoek van vele Van Stolkparkers - pochettes. Deze kosten f12,50 per stuk

Wijkvereniging "Van Stolkpark"

Contact- en correspondentie-adres:

Prof. P.S. Gerbrandyweg 3,
tel. 354 12 96 b.g.g. 351 42 19

Bestuur:

Voorzitter:

Mr T. Landheer,
Prof. P.S. Gerbrandyweg 3,
telefoon 354 12 96

Vice-voorzitter:

R. de Jong, Van Stolkweg 27f

Secretaris (wnd)

Mevrouw Drs C. de Jong-Boon,
Bevedérweg 13,
telefoon 3514219

Penningmeester:

J.A. Kusters, Belvédérweg 17,
telefoon 352 33 94

Leden:

Mr F.W.A. Goes, Prof.
P.S. Gerbrandyweg 121,
telefoon 355 84 55
R.P. Luijter, Kanaalweg 27,
telefoon 354 13 13
Jhr Mr J.J.M.M. van Rijkevorsel,
Duinweg 10,
telefoon 352 50 54
Mevrouw Th.H.E. Wilminck-
Weijhenke, Duinweg 4,
telefoon 354 90 36

Inlichtingen buurtpreventie en wijkbeveiliging:

telefoon 354 12 96

Babysitters

Minimum tarieven zijn:
f4,- per uur van 19.00 - 24.00 uur f
5,- per uur vóór 19.00 uur (dus
overdag) en ná 24.00 uur.
Als een babysitter blijft slapen, dan
wordt het tarief berekend tot het
moment van thuiskomst van de
ouders. Het is noodzakelijk
gebleken beide partijen erop te wijzen,
dat er duidelijke afspraken moeten
zijn over de tijd van thuiskomst en
over het al dan niet ontvangen van
bezoek tijdens het babysitten. Het is
voor iedereen prettiger dit van te
voren goed te regelen.

Catelijne Engering,
telefoon 3502070
Elne Fasseur,
telefoon 355 93 12
Anne Hardon,
telefoon 354 04 37
Monique Merckelbach,
telefoon 354 70 12
Kors-Jan Schuurmans,
telefoon 355 15 44
Hanna Wattendorff,
telefoon 350 62 46 (alleen in de
weekends)

Residentie Bewaking:

tel. 3818578

Van Stolkparkkoerier:

Eindredacteur:

Anneke Landheer-Roelants

Aan dit nummer werkten mee:

Caroline de Jong-Boon, Roch de
Jong, Ton Landheer, Anneke
Landheer-Roelants en Else
Ringnalda-Houtsmuller

Verspreiding:

Rob Luijter, Kanaalweg 27,
telefoon 354 13 13

Burenhulp:

Wijkhoofd:

Mevrouw E.M. Braat-van Pelt,
telefoon 354 52 04
Plaatsvervangend wijkhoofd:
Mevrouw M.C. Goes-van
Romondt, telefoon 355 84 55

Wijkcontactambtenaar:

G.J.J. Zwartjes,
telefoon 312 30 72

Wijkagent:

C. Lookman, Politiebureau
Nieuwe Parklaan,
telefoon 310 30 56/310 30 52

Rayonagent:

F. de Ruitter, Politiebureau
Nieuwe Parklaan,
telefoon 310 30 38/310 30 52